

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121207967
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břroušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1121207967.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břrouškovvej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Paulíny Pacherovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX C. B. E., štátny občan SR, zast. Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, proti žalovanému: Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856, zast.: AG LEGAL s.r.o., Plynárenská 7/A (predtým: Landererova 8), 821 09 Bratislava, IČO: 50 326 511, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o späťvzatí žaloby, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave späťvzatie žaloby p r i p ú š ť a .
- II. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 36Cbi/58/2021-7763 zo dňa 13. decembra 2022 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom vydaným pod č. k. 36Cbi/58/2021-7763 zo dňa 13.12.2022 súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.
2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 14.07.2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že pohľadávka žalobcu v celkovej prihlásenej výške 6.815,38 eur, z titulu vlastníctva splatných dlhopisov Arca Capital Slovakia 2020 ISIN F. emitovaných žalovaným, zapísaná v zozname pohľadávok žalovaného vedeným správcom pod por. č. 7612, prihlásená prihláškou pohľadávky zo dňa 27.04.2021 v reštrukturalizačnom konaní žalovaného, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4R 1/2021, je zabezpečená záložným právom zriadeným uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.02.2021, č. k. 6CoCsp/35/2020-918 k nehnuteľnostiam, obchodným podielom žalovaného a akciám žalovaného bližšie špecifikovaných v petite žaloby. Podaný návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.04.2021, sp. zn. 4R 1/2021, bola povolená reštrukturalizácia dlžníka Arca Capital Slovakia, a.s., IČO: 35 868 856. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 68/2021 zo dňa 12.04.2021 pod položkou K016375. Žalobca podal žalobu v zákonnej lehote na podanie žaloby. Žalobca si prihláškou pohľadávok uplatnil v reštrukturalizácii dlžníka zabezpečené pohľadávky na základe titulu popísaného v prihláške pohľadávky. Žalobca si zároveň uplatnil svoju pohľadávku voči dlžníkovi aj v sporovom konaní podaním žaloby o zaplatenie spolu s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14Csp/144/2020, pričom konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bolo vylúčené na samostatné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14Csp/161/2020.

3. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi, ako aj s ústnymi a písomnými prejavmi strán. Súd uviedol, že dňa 27.04.2021 si žalobca prihlásil v rámci reštrukturalizačného konania prihláškou pohľadávku vo výške 6.815,38 eur s odôvodnením uvedeným v podanej prihláške. Dňa 12.06.2021 správca poprel pohľadávku v celom rozsahu čo do zabezpečovacieho práva a poradia zabezpečovacieho práva. Správca v popretí uviedol, že začatie reštrukturalizačného konania vo všeobecnosti zakladá tzv. „stand still“ režim vo vzťahu k existujúcim záväzkom dlžníka, kedy sa fixuje právny stav pohľadávok, ktoré sa uplatňujú v reštrukturalizácii prihláškou, a to jednak čo do ich výšky, ako aj čo do ich zabezpečenia. Na základe uvedeného mal správca za to, že v reštrukturalizácii sa za zabezpečené pohľadávky považujú iba tie pohľadávky, ktorých zabezpečenie vzniklo pred okamihom začatia reštrukturalizačného konania, pričom každé z uplatnených záložných práv veriteľa bolo registrované v príslušnej evidencii, a teda v zmysle § 151e Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vzniklo až po začatí reštrukturalizačného konania, t. j. po dni 02.03.2021, a preto sa na veriteľom uplatnené záložné práva neprihliada. Záložné práva zriadené zabezpečovacím opatrením sú tzv. procesnými záložnými právami, ktoré nevyvolávajú právne účinky v konaniach podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZKR“), t. j. nie sú hmotnoprávnymi záložnými právami predpokladanými týmto zákonom. V zmysle uvedeného mal správca za to, že záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením je výlučne procesným zabezpečovacím prostriedkom obdobným exekučnému záložnému právu.

4. Na Okresnom súde Bratislava V súdne konanie vedené pod sp. zn. 14Csp/144/2020, v ktorom sa žalobca domáhal zaplatenia pohľadávky voči žalovanému, bližšie špecifikovanému v žalobe, s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je ex lege zastavené. Návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia bol vylúčený na samostatné konanie pod sp. zn. 14Csp/161/2020. V predmetnom konaní súd prvej inštancie zamietol návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Následne Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.02.2021, sp. zn. 6CoCsp/35/2020, zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam, akciám a obchodným podielom vo vlastníctve žalovaného špecifikovanými v podanom návrhu, a to za účelom zabezpečenia peňažných pohľadávok uplatnených voči žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14Csp/144/2020.

5. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na ust. § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), na ust. § 191 ods. 1 CSP, § 215 ods. 1 a 2 CSP, § 217 ods. 1 CSP, § 218 ods. 1 CSP, na ust. § 343 ods. 1 CSP, § 344 CSP, § 335 ods. 1 CSP, ako aj na ust. § 199 ods. 9 ZKR, § 119 ods. 1 ZKR, § 120 ods. 1 a 2 ZKR, § 121 ZKR, § 122 ods. 1, § 124 ods. 2 a 4 ZKR, ako aj na ust. § 8 ZKR a na ust. § 156 cit. zákona a dospel k nasledujúcim právnym záverom.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že sporným v konaní nie je zabezpečovacie záložné právo k majetkovým aktívam žalovaného, ktoré bolo zriadené zabezpečovacím opatrením na podklade vydaného uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.02.2021, sp. zn. 6CoCsp/35/2020. Sporným nie je obsah tohto uznesenia, ani rozsah zriadenia zabezpečovacieho záložného práva na majetok žalovaného. Nesporným je aj to, že až po začatí reštrukturalizačného konania s účinkami od 02.03.2021 boli sporné záložné práva zapísané do príslušných registrov, čím došlo aj k ich vzniku. Žalobca si dotknutú pohľadávku spolu so zabezpečovacím právom a jeho poradiem uplatnil prihláškou v reštrukturalizačnom konaní dňa 27.04.2021, pričom ako právny dôvod vzniku zabezpečovacieho práva žalobca v prihláške pohľadávky uviedol zriadenie záložných práv a zápis záložných práv do príslušných registrov.

7. Súd primárne skúmal, či žaloba na určenie popretého zabezpečovacieho práva pohľadávky a jeho poradia bola podaná na súde včas. Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súde dňa 14.07.2021, žaloba bola podaná v zákonnej lehote.

8. Sporným zostalo zabezpečovacie právo pohľadávky a poradie zabezpečovacieho práva v celom rozsahu týkajúce sa predmetnej pohľadávky žalobcu. Sporným bol aj charakter a povaha záložných práv zriadených zabezpečovacím opatrením. Žalovaný v tomto smere tvrdil, že tieto záložné práva majú charakter procesného zabezpečovacieho prostriedku nariadeného na účely civilného sporového konania, a preto nepredstavujú zabezpečovacie práva podľa § 8 ZKR, zatiaľ čo žalobca argumentoval, že predmetné záložné práva majú hmotnoprávny charakter.

9. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 28.04.2022, sp. zn. II. ÚS 235/2022, v ktorom ústavný súd k otázke účinkov záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením v konkurznom konaní, zaujal právny názor, že v zmysle bodu 15. odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu namietaný právny záver okresného súdu vychádza z výkladu noriem obsiahnutých vo viacerých zákonoch a zdôrazňuje to, že dodatočné zabezpečenie pohľadávky po jej vzniku by mohlo byť zvýhodňujúcim právnym úkonom, čo by viedlo k obchádzaniu účelu ZKR, ktorého § 8 v súvislosti s prijatím CSP nebol novelizovaný. Tento argument nemožno považovať za excesný, keďže ide o kombináciu systematickej a historickej metódy výkladu právnej normy. Zdôvodnenie, ktoré poukazuje na to, že ZKR nepriznal zabezpečovacím opatrením zriadenému záložnému právu osobitnú ochranu v procese oddĺženia, nemožno považovať za také, ktoré by bolo nelogické. Rovnako za zjavne nesprávny nemožno považovať záver okresného súdu, podľa ktorého záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením plní svoju funkciu výlučne v sporovom konaní a zákonom nemá vytvorený priestor v rámci procesu oddĺženia podľa ZKR. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva zrejma nadväznosť súdom zriadeného záložného práva na základnému konaniu nadväzujúce exekučné konanie bez toho, aby zákon výslovne stanovoval osobitné postavenie tohto práva v procesoch podľa ZKR. Súd prvej inštancie konštatoval, že Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí však nezostal len pri konštatovaní o ústavne súladných záveroch okresného súdu, ale s ohľadom na absenciu zákonodarcom a všeobecným súdnictvom vyriešenú nastolenú otázku, ako aj formulované dva rozporné závery právnickej literatúry, sa ústavný súd vyjadril aj k účelu a obsahu zabezpečovacím opatrením zriadeného záložného práva, z ktorého právneho posúdenia tunajší súd pri riešení rovnakej právnej otázky vychádzal.

10. Súd pre doplnenie predmetného záveru ústavného súdu, s ktorým sa stotožnil, dodal, že výklad ustanovenia § 120 ods. 1, 2 ZKR nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so zmyslom vykladaného normatívneho textu.

11. Súd zdôraznil, že z povahy zabezpečovacieho práva zriadeného zabezpečovacím opatrením vyplýva, že individuálny nútený výkon rozhodnutia, ktorý je cieľom vydaného zabezpečovacieho opatrenia, je v priamom rozpore zmyslu a účelu ZKR, kedy je súd povinný prihliadať na všetkých prihlásených a zistených veriteľov a ich kolektívne uspokojenie pohľadávok.

12. Súd prvej inštancie poukázal na závery Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 6Cdo/49/2022, v zmysle ktorých najvyšší súd vyslovil, že nepovažoval konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za konanie o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, a ktoré by sa preto zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zastavilo zo zákona (§ 156 ZKR). Z uvedeného žalobca vyvodzoval, že potvrdenie reštrukturalizačného plánu žalovaného bez ďalšieho neznamená zánik dôvodnosti jeho nariadenia, teda existencie obavy z ohrozenia exekúcie pohľadávky žalobcu podľa § 161 ods. 3 písm. c) ZKR.

13. S ohľadom na vyššie uvedený názor, súd doplnil, že námietka žalovaného týkajúca sa nevykonateľnosti nariadeného zabezpečovacieho opatrenia je bez právneho významu. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

14. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Namietal, že v priebehu konania došlo k odňatiu práva konať pred súdom a práva na súdnu ochranu, keď predložil návrh na zmenu žalobcu s tým, aby do konania na jeho miesto vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, pričom súd tento návrh na zmenu žalobcu zamietol, keďže žalobca nepredložil zároveň aj súhlas nadobúdateľa pohľadávky voči žalovanému, ktorý mal vstúpiť na miesto žalobcu. Žalobca namietal, že by nemohol bez vlastnej viny zabezpečiť súhlas so vstupom konania nadobúdateľa cenného papiera. Ďalej namietal nespornosť existencie zabezpečovacieho práva žalobcu, ktorá bola konštatovaná súdom prvej inštancie. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie trpí zmatečnosťou, ktorú spôsobil súd prvej inštancie, keď v bode 41. napadnutého rozhodnutia uviedol, že sporným v konaní nie je, že zabezpečovacie záložné právo k majetkovým aktívam bolo zriadené zabezpečovacím opatrením na podklade vydaného uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.02.2021, č. k. 6CoCsp/35/2020, teda súd prvej inštancie konštatoval ako nespornú skutočnosť existenciu zabezpečovacieho práva žalobcu.

15. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že keďže išlo o nesporné skutočnosti v konaní, bol súd prvej inštancie povinný bez ďalšieho vyhovieť žalobe žalobcu v celom rozsahu a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

16. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR ako smerodajné pre ďalšie posudzovanie súdom prvej inštancie určenej nespornej skutočnosti v konaní, je potrebné poukázať najmä na záver predmetného rozhodnutia ústavného súdu, z ktorého je zrejmé, že ústavným súdom prezentovaný predbežný názor k povahe zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné považovať za smerodajný, keďže sám pripúšťa dva rôzne názory v právnej vede na predmetnú otázku. Predmetné uznesenie ako explicitne uvádza, len posudzuje, či predbežným výkladom nezjednotenej judikatúry, právnej neistoty a nedostatku opravných prostriedkov vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, mohlo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa.

17. Žalobca mal za to, že z uvedeného dôvodu výklad predmetného rozhodnutia ústavného súdu ako smerodajného právneho názoru pre účely posúdenia zabezpečovacieho opatrenia v insolvenčnom konaní ako procesnoprávneho inštitútu nemôže byť bez ďalšieho akceptovaný ako záväzný. Závery rozhodnutia ústavného súdu sú smerodajné iba vo vzťahu k posúdeniu, či v danom prípade posudzovanom Ústavným súdom SR došlo alebo nedošlo k zásahu do základných práv sťažovateľa.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bolo, podľa názoru žalobcu, ak chcel aplikovať závery a názory v rozhodnutí ústavného súdu, vysporiadať sa s uvedenými rozpormi v právnej vede, ako aj v judikatúre. Napriek tomu súd prvej inštancie na túto úlohu abdikoval a bez ďalšieho aplikoval závery rozhodnutia ústavného súdu ako nesporné, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a vo vzťahu k tejto neposkytol relevantné odpovede, čo odôvodňuje arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a odňatie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

19. Vo vzťahu k porovnaniu zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na majetok dlžníka s exekučným záložným právom uviedol, že zabezpečovacie opatrenie formou zriadenia záložného práva nie je možné stotožniť s exekučným záložným právom. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká záložné právo na základe rozhodnutia súdu tak, ako to predpokladá ust. § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú povinnosti. Vyššie uvedenému svedčí aj koncepcia zabezpečovacieho opatrenia, kedy sa upustilo od chápania zabezpečovacieho opatrenia v režime dočasnosti, ktorý napríklad pri predbežných opatreniach neumožňoval ochranu poskytovanú predbežným opatrením v základnom konaní preklopiť do exekučného konania, keď aj napriek nariadenému predbežnému opatreniu v základnom konaní si subjekt po právoplatnom skončení veci, resp. po uplynutí lehoty 30 dní od vykonateľnosti, ak sa návrhu vo veci samej vyhovel, musel následne ochranu zabezpečovať inak. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že žalobcovia v prospech ktorých boli zriadené zabezpečovacie opatrenia, a ktorí sa úspešne domohli svojho nároku, disponujú exekučným titulom (zistenou pohľadávkou v reštrukturalizačnom konaní dlžníka, ktorá v prípade neúčinnosti plánu môže byť uspokojená v exekučnom konaní na podklade výpisu zo zoznamu pohľadávok), majú postavenie záložného veriteľa, ktoré ich oprávňuje k výkonu záložného práva.

20. Žalobca zdôraznil, že trvanie zabezpečovacieho opatrenia nie je obligatórne spojené s konaním vo veci samej, ako to je v prípade exekučného záložného práva. Ďalej zdôraznil, že v zmysle uvedeného žalobcovia, v prospech ktorých boli zriadené zabezpečovacie opatrenia, a ktorí sa úspešne domohli svojho nároku, získali exekučný titul a majú postavenie záložného veriteľa, ktoré ich oprávňuje k výkonu záložného práva. Žalobca poukázal tiež na to, že podanie prihlášky pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní dlžníka má rovnaké účinky ako vedenie osobitného sporového konania na súde, čo okrem iného odôvodňuje fakt, že konania o zaplatenie sa povolením reštrukturalizácie prerušujú a potvrdením plánu zastavujú. Pohľadávka žalobcu bola v reštrukturalizačnom konaní dlžníka zistená čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti, t. j. inými slovami žalobca bol úspešný pri uplatnení svojho práva a vzhľadom na existenciu zistenej pohľadávky v reštrukturalizácii žalovaného disponuje v zmysle § 161 ods. 3 písm. c) ZKR exekučným titulom.

21. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že pohľadávka žalobcu je naďalej na základe objektívnych dôkazov pre prípad vedenia exekúcie na majetok dlžníka ohrozená a je rovnako vyvrátené konštatovanie súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že pohľadávka žalobcu bola podľa ZKR zistená, jednak nenapĺňa kumulatívne splnenie podmienok podľa § 343 CSP a jednak neupravuje a neodkazuje na postavenie tohto zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 8 ZKR.

22. Žalobca mal za to, že z vyššie uvedenými skutočnosťami sa súd prvej inštancii pri rozhodnutí a jeho odôvodnení žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysvetlil, prečo uvedené skutočnosti a žalobcom predložené dôkazy pri rozhodovaní nezohľadnil.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

24. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Mal za to, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu ohľadom odňatia práva žalobcu konať pred súdom a práva na súdnu ochranu, argumentácia žalobcu je nesprávna, zjavne účelová, keďže návrh mal všetky náležitosti podania podľa § 127 CSP a z návrhu jednoznačne vyplýva, čoho sa návrh týka a čo ním žalobca sledoval. Žalovaný mal za to, že návrh v zmysle podmienok ust. § 127 CSP spĺňa všetky náležitosti a z toho dôvodu nemožno na daný prípad aplikovať ust. § 128 CSP, tzn., že Okresný súd Bratislava I nebol povinný vyzvať žalobcu na doplnenie alebo opravu návrhu. Procesnoprávnu zodpovednosť za zamietnutie návrhu nesie žalobca, keďže tento podal návrh bez toho, aby boli splnené všetky procesné podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 80 CSP. Ďalej žalovaný zdôraznil, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu ohľadom nespornosti existencie zabezpečovacieho práva žalobcu konštatovanej Okresným súdom Bratislava I, žalovaný sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Uviedol, že súd zdôraznil, že predmet incidenčného konania je odlišný od predmetu súdneho konania, v ktorom bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie uznesením č. k. 6CoCsp/35/2020-918. Rozhodujúcim je preto posúdenie otázky, či záložné práva zriadené na základe zabezpečovacieho opatrenia majú charakter zabezpečovacieho práva podľa § 8 ZKR.

25. Žalovaný považuje argumentáciu žalobcu o údajne zmätočnom postupe Okresného súdu Bratislava I za účelovú. Okresný súd Bratislava I správne uviedol, že spornou v súdnom konaní nebola skutočnosť, či na základe zabezpečovacieho opatrenia bolo zriadené záložné právo na majetkové aktíva žalovaného. Spornou bola v súdnom konaní otázka, či záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením možno považovať za zabezpečovacie právo podľa ust. § 8 ZKR. Žalovaný mal za to, že rozsudok a argumentácia Okresného súdu Bratislava I v jeho odôvodnení je zrozumiteľná a jednoznačná, pričom neobsahuje žiadne zmätočnosti. Žalovaný zdôraznil, že sa plne stotožňuje s názorom Okresného súdu Bratislava I uvedeným v bode 54. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd uviedol, že záložné práva zriadené zabezpečovacím opatrením sú tzv. procesné záložné práva, ktoré vyvolávajú právne účinky výlučne v civilnom sporovom konaní vedenom podľa CSP, pričom nevyvolávajú právne účinky v konaniach vedených podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii v zmysle § 8 citovaného zákona. Žalovaný sa stotožnil s názorom Okresného súdu Bratislava I, v ktorom súd konštatoval, že zabezpečovacie opatrenie neslúži na trvalú úpravu pomerov medzi stranami, keďže z charakteru zabezpečovacích opatrení je zrejmé, že zabezpečovacie opatrenie slúži len na dočasnú ochranu vymožiteľnosti pohľadávky, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha v súdnom konaní, a to len na čas prebiehajúceho súdneho konania a v prípade priznania pohľadávky súdnym rozhodnutím, na čas vedenia exekúcie. Žalovaný mal za to, že z uvedených skutočností vyplýva, že záložné práva zriadené zabezpečovacím opatrením majú procesný zabezpečovací charakter a z tohto dôvodu nepredstavujú zabezpečovacie právo podľa ust. § 8 ZKR.

26. Skutočnosť, že zabezpečovacie opatrenie bolo zrušené uznesením o zrušení zabezpečovacieho opatrenia potvrdzuje správnosť argumentácie žalovaného o dočasnom a procesnom charaktere záložných práv zriadených zabezpečovacím opatrením, ktoré nemožno stotožňovať s hmotnoprávnymi záložnými právami, ako aj správnosť rozsudku, ktorým Okresný súd Bratislava I žalobu zamietol.

27. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

28. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.03.2023 zobral žalobu v celom rozsahu späť a zároveň vyhlásil, že si neuplatňuje náhradu trov konania.

29. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 05.04.2023 súhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal, aby o trovách konania rozhodol súd tak, že žiadnej zo sporových strán náhradu trov konania neprizná.

30. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

31. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

32. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobca zobrať žalobu späť a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby podľa citovaného ust. § 370 CSP, zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, a to tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).